

בש"פ 4990/22 - ליאור אליהו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4990/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: ליאור אליהו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 17.7.2022 בעמ"ת 31516-07-22 שניתנה על-ידי כבוד השופט א' גורדון

בשם המבקש: עו"ד גבריאל טרונישוילי

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור שנסבה על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 17.7.2022 (עמ"ת 31516-07-22, השופט א' גורדון). בית המשפט המחוזי דחה ערר על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים מיום 12.7.2022 לעצור את המבקש מאחורי סורג ובריה עד החלטה אחרת (מ"ת 16736-07-22, השופט ח' פס).

2. ביום 10.7.2022 הוגש נגד המבקש כתב אישום לבית משפט השלום, שבו יוחסו לו עבירות רבות של יצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים), כמו גם עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה אף בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

3. ביום 12.7.2022 התקיים דיון בעניינו של המבקש בבית משפט השלום ובו הסכים בא-כוחו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. עם זאת, הוא עתר לשחרורו של המבקש לחלופת מעצר בבית אחיו ותחת פיקוחו. בהקשר זה עמד בא-כוח המבקש, בין היתר, על כך שלמעט הרשעה בעבירת אלימות במשפחה לפני כ-12 שנים המבקש נעדר עבר פלילי. כמו כן, הודגשו נסיבותיו המשפחתיות המורכבות של המבקש. מנגד, בא-כוח המדינה התנגד לשחרורו של

המבקש וטען כי לכל היותר יש להורות על קבלת תסקיר מעצר בעניינו.

4. בית משפט השלום דחה את הבקשה לשחרר את המבקש לחלופת מעצר. בעשותו כן, עמד בית משפט השלום על חזקת המסוכנות הסטטוטורית שחלה בעניין של עבירות סמים והוסיף כי זו מתחזקת בנסיבות העניין לנוכח התנהלותו של המבקש בחקירה. עוד קבע בית משפט השלום כי מעיון בחומר החקירה עולה בבירור כי המבקש נטוע עמוק בעולם הסמים בכלל ובעולם הסחר בסמים בפרט. על כן, וחרף נסיבותיו המשפחתיות של המבקש, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד החלטה אחרת. לצד זאת, בית משפט השלום הורה כי שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בעניינו של המבקש עד ליום 21.8.2022.

5. ביום 17.7.2022 הגיש המבקש ערר על החלטתו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי וזה נדחה. בתמצית, בית המשפט המחוזי קבע כי הערר במקרה זה מהווה "ערר ביניים", קרי ערר המוגש בעיצומו של הליך המעצר, ובנסיבות העניין אף בתחילתו של הדיון בהליך העיקרי, בטרם ניתנה החלטה סופית בשאלת המעצר. על כן, נקבע כי אף שהגשת ערר שכזה היא אפשרית, הרי שקבלת ערר במקרים מסוג זה תיעשה במשורה ובמקרים חריגים, אשר אינם מתקיימים בעניינו של המבקש.

6. מכאן בקשת רשות הערעור שבפני במסגרתה חוזר המבקש על עיקר טענותיו כפי שהועלו בערכאות הקודמות. בעיקרו של דבר, המבקש שב ומצביע על נסיבותיו האישיות, וכן עומד על טיבה של חלופת המעצר המוצעת בעניינו. עוד מדגיש המבקש את העיכוב בהכנתו של תסקיר מעצר בעניינו. המבקש מוסיף וטוען כי עניינו מעלה שאלה משפטית בעלת חשיבות רבה המצדיקה את התערבותו של בית משפט זה "בגלגול שלישי", מאחר שלשיטתו ההחלטה בעניינו התקבלה מבלי שנבחנה למעשה חלופת מעצר.

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, כמו גם בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. בנסיבות העניין, לא התרשמתי כי הבקשה מעוררת כל שאלה עקרונית, אף שהמבקש ניסה להציג ככזו. על כך יש להוסיף, כי ההכבדה של המעצר על המבקש, בשים לב לנסיבותיו המשפחתיות, אינה שקולה לעיוות דין. על כן, לא מתקיימת במקרה זה אמת המידה המצמצמת המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי" בענייני מעצרים (ראו בין רבים: בש"פ 1109/22 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.2.2022); בש"פ 1149/22 בקירוב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.2.2022); בש"פ 3205/22 בן לולו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (1.6.2022)). למעלה מן הצורך, אעיר כי אין מקום בשלב זה להתערבות בהחלטות הערכאות הקודמות אף בשים לב לכך שתסקיר המעצר בעניינו של המבקש הוזמן זה מכבר. מטבע הדברים, לאחר הגשת התסקיר האמור יחליט בית המשפט כחוכמתו.

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשפ"ב (28.7.2022).

ש ו פ ט ת

